

"Imagining cəmiyyətlər və Avropada inkluzivlik" adlı kongresdə ədəbiyyat və mədəniyyətin "milli"liyini təyin edən amillər nəzəriyyəsini işləyərkən növbəti etap

Bu yaxınlarda Avropa Müqayisili Ədəbiyyat Cəmiyyəti (ESCL) Romanın Sapienza Universitetində keçirdiyi növbəti kongresini Avropa mədəniyyətində təsvir edilən inkluziv icmalar mövzusuna ("Imagining inclusive communities in European culture") həsr etmişdi. Plenar iclasda mövzunun istiqamətlərini müyyəyən edən mühəziro üçün milli ədəbiyyat və mədəniyyət meyarlarının ortaş nəzəriyyəsi probleminin müölliflərindən biri, BSU Azərbaycan ədəbiyyatı kafedrasının professoru Rəhili Qeybullayeva dəvət olunmuşdu.

Müharibələrin osas səbəblərindən biri hansı xalqın/etnosun gəlmə və ya avtoxton olmasına sübut etmək (əslində, təmiz irq və ya etnos kimi bir şey varsa), keçmiş, tarixi bölmək mösələsidir. Bu kontekstdə sual yaranır - hansı keçmiş? Yaxın, orta əsrlər və ya daha qədim tarix? Hansı dövr inkluzivliyi və ya ayrılması osas etap sayılmalıdır və niyə? Digət prizmadan: mədəniyyət tarixi, yoxsa bioloji-ctnik tarix?

Rəhili Qeybullayeva müasir "developing" (akademik olaraq postsovet xalqları da bu kateqoriyaya aid edilir) xalqların problemi kimi görünən "millətin başlangıç nöqtəsi", "yerli irq/etnos"un şorhi problemini qədim və orta əsrlər Avropa eposları və xronikası güzgüsündə araşdırmağı təklif edir və bədii mətnlər vasitəsilə milli identifikasiya tarixinin iki aspektini ortaya qoyurdu: biometrik (qan xottino görə etnos) və sosial tarix.

Bu mühəzirosunda XX əsr keçid dövründə - ölkələrin süqutu ilə gündəmə gələn müharibələr və onların səbəbləri; "köklü xalqlar" anlayışı və bu anlayışın başlangıç möqamları prinsipləri sualları ədəbiyat nümunəsində - orta əsrlər və qədim dövr Avropa eposları (4 epos) güzgüsündə təhlil olunurdu. Bu əsrlərin nümunəsində qədim və müasir

dövrlərdə etnos/tayfa inkluzivlik paralelləri, mösələn, Vergilinin "Eneida"sında 51 dəfə xatırlanan rutul komponenti, müasir Azərbaycanda rutullar, İtaliyanın Rutuli və Udino bölgələri nümunələri "köklü və gəlmə xalq" prinsiplərini necə etibər edir kimi suallar mühəziroının diskussiyalara çıxardığı 4 osas problemdən biri idi.

Mühəziroının müzakirəyə çıxardığı daha bir problem isə Avropa eposlarında Troyadan mührasiya edərək yeni vətən quran və yeni xalqın tərkib hissəsi olan dörd bədii (tarixi prototipi olan) qohromanların milli kimliyi, gəlmə və ya yerli xalq kimi qəbul olunması debatları, postsovət, o cümlədən Azərbaycan nümunəsi ilə müqayisə olunmaq baxımından maraqlı doğurdu.

Bu kongresdə Azərbaycan alımlarının iştirakı üçün Azərbaycan Müqayisili Ədəbiyyat Assosiasiyanın təqdim etdiyi Azərbaycan-Orta Asiya identifikasiyası iki sessiyadan ibarət panel kimi proqrama daxil edilmişdi. Paneldə Böyük Britaniyalı azərbaycanlı alim Sevinc Baxış, BSU professorları Bella Musa-

yeva, Rəhili Quliyeva, dosent Fidano Musayeva məruzələrlə çıxış edərək Mərkozi Asiya və Avrasiyanın Azərbaycanla tarixi və müasir əlaqələrini müxtəlif prizmalarla: ortaş-inkluziv miflərin, simvolların semiotikasından, əlaqəli terminlərdən (dada, şaman, ozan) tutmuş müasir dövrdə milli identifikasiya mösələləri haqqında araşdırılmalarında avropalı həmkarlarına təqdim etmişdilər.

Müxtəlif Şərq dillərində mövcud olan ortaş əsr oğuznamələri, Orta Asiya və Hindistan yarımadasının mif və simvollarını özündə əks etdirən və Orta Asiya ilə Azərbaycanı birləşdirən "Kitabi Dədə Qorqud" dastanı, onların evolusiyasını Sevinc Baxış təqdim etmişdir. XXI əsrin ən çox debat olunan dəha bir müəllifi Qurban Səid təxəllüslü müəllif haqqında danışan Fidano Musayeva elə əsərin qohromanı Əlinin də əsərin özündə təsvir olunduğu XX əsrin əvvəlindəki milli-mədəni kimliyinin (Avropa və ya Asiya dilemməsi) mübahisə mövzusu olmasına vurğulamışdır.

Orta Asiya ilə Azərbaycan və Yaxın Şərq inkluzivliyinə nümunə olan dəha bir müəllif Ömer Xəyyam Nişapur doğumlu, uşaqlığı müasir İran ərazisində keçmiş, o dövrün islam elminin mərkəzi olan Səmərqənd və Buxarada təhsil almışdır. Beləliklə, Orta Asiatatik və Yaxın Şərq-İran kimi ikili milli identifikasiyanı paylaşan Şərq poeziyasının üfüqündə özünəməxsus yeri olan bu inkluzivlik haqqında Bella Musayeva danışmışdır.

Türk mifologiyasında at kultundan, bu obrazın ritual və müqəddəs monası, rəmz və heyvan kimi qədim türk epik ofsanolordən, o cümlədən at obrazının Azərbaycan dekorativ-təbliğci sənətində təsviri xalçalarda, mis qablarda, qəbir daşlarında təsvirindən öz məruzəsində Rəhili Quliyeva bəhs etmişdir.

